

**ULUSAL
KANSER
KONGRESİ**

30 Nisan - 04 Mayıs 2001
İ S T A N B U L

BİLDİRİ ÖZETLERİ

*Crowne Plaza Oteli
Ataköy, İstanbul*

PO-4

INF- α TEDAVİSİ ALAN 30 KML HASTASININ SİTOGENETİK TAKİP SONUÇLARI

Taylan Demirci*, Zeynep Sercan, Erdiç Yüksel, Sultan Cingöz, Verda Erkazan, Özden Altıncı, Özlem İzci, Bahriye Payzın, Oğuz Altıngöz, Meral Sakızlı, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Atatürk Eğitim Hastanesi İZMİR

INF- α tedavisi günümüzde Kronik Myeloid Löseminin (KML) hamatolojik ve sitogenetik remisyonunu sağlayan önemli biyolojik modulatördür. INF- α tedavisinin sitogenetik remisyonunun izlenebilmesi için belirli aralıklarda sitogenetik analizin yapılması zorunludur.

20.02.1997 / 09.11.2000 yılları arasında İzmir ili ve çevre illerin hastanelerinde KML tanısı konulan ve interferon alfa tedavisi uygulanan 30 vakamın kemik iliği materyallerinden sitogenetik çalışma yapıldı. Direkt ve 24 saatlik kısa süreli kültür yöntemleri ile hazırlanan preparatlar GTL bandlama yöntemi ile boyandı. 3 vakada sitogenetik sonuç elde edilemedi.

INF- α tedavisi alan ve sitogenetik veri elde edilen 27 KML vakasının 5'inde (%18.5) tam sitogenetik yanıt, 2'sinde (%7.4) kısmi sitogenetik yanıt, 7'sinde (%25.9) minor sitogenetik yanıt gözlenirken 13 vakada da (%48.1) sitogenetik yanıt gözlenmedi. 27 KML hastasının 2'sinde (%7.4) hastalık prognozunda önemli ek klonal karyotipik anomali belirlendi.

Bazı vakalarda sitogenetik sonuç verilememesinin nedeni, kemik iliği örneğindeki hücre miktarı yetersizliği, alım koşullarının uygun olmaması ve laboratuvar koşullarından kaynaklandığı düşünülmektedir. INF- α tedavisi alan KML vakalarındaki sitogenetik izlem çalışmalarımız devam etmektedir.

PO-4

EVRE I MEME KANSERLİ HASTALARIN İZLEM SONUÇLARI

Berna Öksüzöğlü*, Nilüfer Güler, Hüseyin Engin, Eşmen Baltalı, Aziz Karaoğlu, Mustafa Erman, Özden Altundağ, Kadri Altundağ, Yavuz Özışık, Gülten Tekuzman

Hacettepe Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Medikal Onkoloji, Ankara

Bu çalışmada, Nisan 1989 - Kasım 2000 tarihleri arasında, Medikal Onkoloji Bölümüne başvurmuş, meme kanseri tanısı konulmuş olan hastaların, dosyaları retrospektif olarak incelenerek, 97 opere evre I meme kanserli hasta değerlendirildi. Hastaların tümü kadındı, yaşları 26 ile 74 (ortanca: 40) arasında değişmekteydi. Kırkdokuz hasta premenapozal (%50.5), 47 hasta postmenapozal (%48.5) ve 1 hasta perimenapozaldı (%1). Hastaların hepsi opere olmuş olup, en sık uygulanan ameliyat, modifiye radikal mastektomiydi (MRM) (% 69.1). En sık patolojik tanı, infiltratif duktal karsinomaydı (%66). Tümör boyutu, 4 hastada T1a (%4.1), 28 hastada T1b (%28.9) ve 65 hastada T1c (%67), çıkarılan lenf nodu sayısı 1 ile 52 arasında değişmekteydi (ortanca: 21). Hastalara en sık tamoksifen (%45.4) ve CMF (%34) tedavileri uygulanmış olup, 6 hasta ilaçsız olarak takip edilmekteydi. Ortanca takip süresi 40 aydı (2 -141 ay). İzlemde, 3 hastada metokron meme ca, metokron meme ca.lı bir hastada over ca ve 3 hastada da uzak metastaz gelişti. Bu hastalardaki metastaz bölgeleri, kemik + cilt, kemik + akciğer ve kemik + yumuşak dokuydu. Progresyon gösteren hastalardan ikisi exitus oldu. 5 yıllık DFS: %95 ve OS: %98 olarak hesaplandı. Evre I meme kanserli hastaların prognozu iyidir. Ülkemizde, erken tanı ve tarama programlarının başlatılması, meme kanserinin erken evrelerde yakalanma şansını arttıracaktır.